

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/137/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212205472
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8212205472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu Slovak Telekom, a.s., Karadžičova 10, 825 12 Bratislava, IČO: 35 763 469, zast. JUDr. Oliver Baláž, advokát, Zámocká 10, 811 01 Bratislava, proti žalovanému K. C., nar. XX.XX.XXXX, toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníkom I. I. C., vyšším súdnym úradníkom M. súdu G., za účasti vedľajšieho účastníka M., zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, a vedľajšieho účastníka G., o zaplatenie 718,58 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 5.12.2014 č.k. 7C 10/2013-135 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti.

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 384,98 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12.12.2010 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov, ani vedľajší účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo 06.07.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 718,58 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 718,58 € od 12.12.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 43,00 € a trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 €.

Svoj návrh žalobca odôvodňoval tým, že so žalovaným uzavrel dňa 04.06.2009 Zmluvu o pripojení č. XXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá SIM karta. Dňa 04.06.2009 bol k tejto zmluve uzavretý dodatok „SUPERHIT“, na základe ktorého bol žalovanému predaný zľavnený mobilný telefón značky Sony Ericson K770i black v hodnote 119,00 € za 1,00 €. Žalovaný sa taktiež zaviazal zotvať so žalobcom v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov a plniť si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas. Pre prípad porušenia zmluvy bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 331,94 €.

Žalovaný si svoje povinnosti riadne a včas neplnil a neuhrádzal vystavené faktúry za poskytnuté služby už od prvej vystavenej faktúry, čím mu bola dňa 21.08.2009 činnosť jeho SIM karty obmedzená. Dňa 30.09.2009 žalobca Pokusom o zmier - predsporovou výzvou vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy najneskôr do 12.10.2009 čo však žalovaný neurobil. Po márnom uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie žalobca dňa 13.10.2009 odstúpil od zmluvy.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého dňa 04.06.2009 uzavrel žalovaný so spoločnosťou T- Mobile Slovensko, a.s. Zmluvu o pripojení č. XXXXXXXX. Žalobca je univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti T-Mobile Slovensko a.s., ktorá bola zrušená bez likvidácie a dobrovoľne vymazaná z obchodného registra. Žalovanému na základe zmluvy o pripojení bola poskytnutá SIM karta a na základe uzavretého dodatku k zmluve o pripojení zo 04.06.2009 bol žalovanému predaný mobilný telefón za zvýhodnenú sumu. V zmluve o pripojení bola taktiež dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 331,94 € pre prípad porušenia zmluvných povinností s následkom odstúpenia od zmluvy.

Žalobca vystavil žalovanému za poskytnuté hlasové a nehlasové služby faktúry na sumu 187,11 € splatnú do 11.07.2012, na sumu 138,08 € splatnú do 11.08.2009, na sumu 59,79 € splatnú do 11.09.2009, faktúru za oneskorenie platby na sumu 1,66 € splatnú do 11.10.2009 a faktúru, predmetom ktorej bolo účtovanie zmluvnej pokuty na sumu 331,94 € splatnú do 11.12.2010.

Žalovaný fakturované sumy žalobcovi neuhradil aj napriek pokusu o zmier zo dňa 30.09.2009, a preto 13.10.2009 žalobca odstúpil od zmluvy.

Súd vec právne posúdil podľa ust. § 52 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 1, 2, ods. 3, ods. 4 písm. k/, ods. 5 Občianskeho zákonníka, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/, b/ zák. č. 250/2007 Z.z., § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z., § 43 ods. 1, 5 písm. b/ zák. č. 610/2003 Z.z., a § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a dospel k nasledovným záverom. Súd mal za preukázané, že žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ uzavrel so žalobcovým právnym predchodcom spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., ktorého predmetom podnikania je aj poskytovanie telekomunikačných služieb za úhradu, zmluvu o pripojení, čím bolo preukázané, že medzi účastníkmi vznikol spotrebiteľský vzťah na základe spotrebiteľskej zmluvy.

Súd mal za preukázané, že žalobca za poskytnuté služby vyúčtoval žalovanému sumy, a teda vystavil faktúry za obdobie 22.05.2009-21.06.2009 vo výške 187,11 € (splatná do 11.07.2009), za obdobie 22.06.2009-21.07.2009 vo výške 138,08 € (splatná do 11.08.2009), za obdobie 22.07.2009-21.08.2009 vo výške 59,79 € (splatná do 11.09.2009), za oneskorenie platby za obdobie 22.08.2009-21.09.2009 vo výške 1,66 € (splatná do 11.10.2009) a za obdobie 22.10.2010-21.11.2010 zmluvná pokuta vo výške 331,94 € (splatná do 11.12.2010).

Výška zmluvnej pokuty bola dojednaná v Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 04.06.2009 v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti zo strany žalovaného na vopred pripravenom tlačive, ktorého obsah nemohol podľa názoru súdu žalovaný akýmkoľvek spôsobom meniť alebo dopĺňať.

Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 384,98 €, ktorá pozostáva z fakturovaných súm za dodané hlasové a nehlasové služby žalovanému, tento nárok považoval súd vzhľadom na uzavretie zmluvy o pripojení, jej dodatku, poskytnutie telekomunikačných služieb žalobcom ako mobilným operátorom a následné vystavenie faktúr za dodané služby, za dôvodný a opodstatnený, a preto žalobe v tejto časti vyhovel.

Nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 € súd zamietol, pretože dojednanie zmluvnej pokuty v zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd považuje dojednanie zmluvnej pokuty za neprijateľnú podmienku poškodzujúcu spotrebiteľa, keďže právny predchodca žalobcu nezohľadnil dobu, po ktorú bol žalovaný viazaný zmluvou o pripojení a jej výška sa odvíja iba od toho, či spolu s uzavretím zmluvy si žalovaný zakúpil mobilný telefón alebo nie. Zmluvná pokuta bola dojednaná v zmluve o pripojení, na ktorú bol použitý formulár, ktorého obsah žalovaný nemohol akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť, zmeniť alebo doplniť. Výška zmluvnej pokuty bola dohodnutá bez prihliadnutia na výšku záväzku spotrebiteľa, žalovaného, a taktiež žalobca nepreukázal individuálne dojednanie zmluvnej pokuty so žalovaným. Tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že zmluvná pokuta bola individuálne dojednaná so žalovaným neobstojí, nakoľko takáto výška zmluvnej pokuty je naformulovaná výškou zohľadňujúcou iba to, či spolu so SIM kartou si žalovaný zakúpil aj mobilný telefón alebo nie. Taktiež výška zmluvnej pokuty nezohľadňuje obdobie viazanosti žalovaného zmluvou, pretože žalobca od zmluvy odstúpil dňa 13.10.2009, čo znamená, že žalovaný tak bol zmluvou viazaný niečo vyše 4 mesiacov.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že výška zmluvnej pokuty je primeraná vzhľadom na výšku potenciálnej ujmy vyčíslenej ku dňu uzavretia zmluvy. S týmto názorom sa súd nestotožnil, pretože to vyznieva tak, že žalobca už pri podpise zmluvy počítal s tým, že účastník po celú dobu viazanosti nebude plniť svoje záväzky, a aj napriek tomu žalobca zotrúva v takomto spotrebiteľskom vzťahu. Vzhľadom na to, že žalobca odstúpil od zmluvy, žalovaný nebol zmluvou viazaný po celú dobu viazanosti, teda 24 mesiacov, ale iba v období od 04.06.2009 do 13.10.2009. Pri zohľadnení týchto skutočností je zmluvná pokuta neprimeraná a neprijateľná.

Súd zastáva názor, že bežný spotrebiteľ ťažko rozozná benefity ponúkaných akcií vyplývajúcich zo zmlúv, keďže zmluvy sú písané pre spotrebiteľa v ťažko zrozumiteľnej, neprehľadnej, zložitej formulovanej a malými písmenami písanej forme, v ktorých sú zapracované ustanovenia nevýhodné pre spotrebiteľa.

Dohodnutá zmluvná pokuta v zmluve o pripojení znevýhodňuje spotrebiteľa, pretože umožňuje žalobcovi uplatňovať si zmluvnú pokutu z akéhokoľvek porušenia povinností žalovaného či už zo zmluvy o pripojení alebo všeobecných podmienok, pričom výška zmluvnej pokuty nezohľadňuje dobu, počas ktorej bol žalovaný viazaný zmluvou, dojednanie zmluvnej pokuty je neprijateľnou zmluvnou podmienkou poškodzujúcou spotrebiteľa, a preto súd žalobu v časti uplatnenia zmluvnej pokuty vo výške 331,94 € zamietol.

Žalobca taktiež nepreukázal dôvodnosť nároku na zaplatenie sumy 1,66 €. V tomto prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal, čo predstavuje nárok vo výške 1,66 €, pričom sa obmedzil len na konštatovanie o tom, že ide o oneskorenie platby. Nepreukázal však ako sa tento nárok mal odraziť v majetkovej sfére žalobcu, s oneskorením ktorej platby súvisí a zároveň nepreukázal, na základe čoho si tento nárok uplatňuje. Z tohto dôvodu súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

Žalobca v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti výroku II výrok zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť sumu 331,94 eur titulom zmluvnej pokuty a v časti výroku III tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania a trovy odvolacieho konania.

Žalobca v podanom odvolaní ďalej poukázal na to, že žalovaný si svoje zmluvné povinnosti od začiatku neplnil a neplatil vystavené faktúry za riadne poskytnuté služby. Na základe toho žalobca odstúpil od zmluvy. Podľa bodu 1 písm. b/ Dodatku k Zmluve sa žalovaný zaviazal „riadne a včas platiť cenu služieb“ a zotrúvať po dobu 24 mesiacov v dojednanom zmluvnom vzťahu. Tieto povinnosti žalovaný nesplnil. Žalobca z uvedených dôvodov odstúpil od zmluvy dňa 13.10.2009. Vzhľadom na vyššie uvedené je dojednaná a uplatnená zmluvná pokuta vo výške 331,94 Eur zo zmluvy XXXXXXXX primeraná, pretože jej výška bola v čase dojednania podstatne nižšia ako výška potencionalnej ujmy vyčíslenej ku dňu uzavretia zmluvy (519,35 eur) a z tohto dôvodu podľa názoru odvolateľa nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako je definovaná v § 53 ods. 4 písm. k/, s/ OZ.

Súd nesprávne právne posúdil nárok na uplatnenú zmluvnú pokutu. Rozhodnutie nemá oporu v skutkových zisteniach ani v zákone a nemá ju ani špekulatívna konštrukcia „žalobca nezohľadnil dobu, po ktorú bol žalovaný viazaný zmluvou o pripojení. Taktiež výška zmluvnej pokuty nezohľadňuje obdobie viazanosti žalovaného zmluvou, pretože žalobca od zmluvy odstúpil dňa 13.10.2009, čo znamená, že žalobca bol zmluvou viazaný niečo vyše 4 mesiacov“. Prvostupňový súd pri svojom zisťovaní skutkového stavu zle vyhodnotil Zmluvu a Dodatok k nej, keď v rozpore so skutočnosťami tam uvedenými právne uzatvoril, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty by si mohol žalobca uplatniť „... v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti žalovaného...“

V skutočnosti bod 3 Dodatku uvádza: „ V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1b alebo bode 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok, alebo čl. 5 bod 5.2 písm. a/ - c/ Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v Tabuľke č. 1 Dodatku“ Nárok na zmluvnú pokutu teda nemá Podnik za porušenie „akejkoľvek povinnosti ale v prípade porušenia akejkoľvek z konkrétne vymenovaných v bode 1 písm. b/ - teda povinnosti platiť za služby alebo v bode 2 - že zotrúva v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu. Tiež sú uvedené ustanovenia Všeobecných podmienok čl. 3., bod 3.6 a čl. 5, bod 5.2 písm. a/ - c/. Podstatná pre vznik nároku na uplatnenie

zmluvnej pokuty je však aj posledná časť vety: „ v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“. Teda kumulatívne musí byť splnená podmienka porušenia povinnosti aj podmienka vypojenia SIM karty (a teda odstúpenia od zmluvy), ktoré odstúpenie je limitované priamo zákonom o elektronických komunikáciách. Aj tieto podmienky boli v prerokovanom prípade naplnené.

Odvolačný súd preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení, t.j. 21.6.2007 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom k 21.6.2007 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom k 21.6.2007 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Predmetný vzťah vzniknutý medzi účastníkmi na základe zmluvy o pripojení zo dňa 04.06.2009 je bez pochybností vzťahom spotrebiteľským (§ 52 OZ).

Súdom prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok a dokonca aj abstraktná kontrola zmlúv (§ 153 ods. 3, 4 O.s.p.) s cieľom vylúčiť zo života bežných ľudí neprimerané podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života a tak naplniť cieľ čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS „postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali“.

Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Zákonodarcu v Občianskom zákonníku v súvislosti s nerovnováhou v právnom pomere medzi spotrebiteľom a dodávateľom uzákonil v § 53 ods. 1 preventívne predpisy, teda ustanovenia, na základe ktorých ich nesmie obsahovať spotrebiteľská zmluva. Na základe tohto ust. § 53 OZ bol do spotrebiteľskej legislatívy zavedený generálny zákaz použitia neprijateľných zmluvných podmienok spotrebiteľských zmlúv. Porušenie tohto zákazu je sankcionované neplatnosťou dotknutých neprijateľných zmluvných podmienok (§ 53 ods. 5 OZ).

Občiansky zákonník vychádza pri zákaze neprijateľných zmluvných podmienok z toho, že v spotrebiteľských zmluvách často vystupujú nerovné subjekty. Ust. § 53 ods. 1 OZ má povahu kogentnej právnej normy, ktorá dodávateľom výslovne zakazuje použiť v spotrebiteľských zmluvách také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na ochranu spotrebiteľa. Podľa § 53 ods. 3 OZ vypočítava indikatívne, čo sa za neprijateľnú podmienku považuje.

Z dodatku k zmluve o pripojení (ktorý je súčasťou pripojeného spisu sp. zn. 4C 159/2010) bod 4 vyplýva, že v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.

Odvolačný súd konštatuje, že uvedené zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 4.6.2009 spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na

povahu, obsah a osobitosť právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľských zmlúv a v neposlednom rade so zreteľom na sankcionované nesplnenie povinnosti na strane oboch účastníkov zmluvy. V spotrebiteľskej veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy by nemal byť výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Táto skutočnosť na prvý pohľad vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy, pričom treba konštatovať, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. V tomto smere sa kladie veľký dôraz na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy a ktorý obsah spotrebiteľ nijako neovplyvňuje, aby bol dôsledný pri dojednávaní pri ďalších zmluvných dojednaniach ako je zmluvná pokuta. Predovšetkým tým, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinnosti.

Odvolací súd nijako nepopiera význam zmluvnej pokuty a ani jej dojednania, ale treba dbať aj na skutočný zmysel a cieľ inštitútu zmluvnej pokuty ako inštitútu súkromného práva zvlášť pri osobitne chránených spotrebiteľských vzťahoch. Žalobca ponúka žalovanému svoje služby ako spotrebiteľovi prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľ nemôže zmluvné podmienky ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žiada zaplatiť žalobca od spotrebiteľov v paušálnej výške bez ohľadu na to, o aké zmluvné porušenie pôjde a hrozba pokuty existuje pri akomkoľvek porušení, takže zmluvné pokuty neobchádza ani aspekt neurčitosti.

Súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom smernice, ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán.

Za tohto stavu sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením súdu prvého stupňa v tom smere, že dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, predovšetkým z pohľadu časového aspektu, ktorý žiadnym spôsobom nereflektuje na výšku sankcie. Nie je možné dospieť s poukazom na vyššie uvedené, že by bola individuálne dojednaná. Dodávateľ, teda žalobca však tvrdenia, žeby malo ísť o individuálnu dohodu medzi účastníkmi, nepreukázal a odvolací súd jeho tvrdenia považoval len v rovine účelovej. V konaní pred súdom prvého stupňa bolo jasne preukázané, že žalobca ponúkol svoje služby prostredníctvom štandardnej typovej zmluvy, ktorá bola vopred pripravená a spotrebiteľ zmluvné podmienky nemohol ovplyvniť. Pričom výška tejto zmluvnej pokuty ostala v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas ostáva do doby viazanosti. Z týchto podstatných dôvodov odvolací súd správne vyhodnotil jednotlivé skutkové zistenia a prijal k nim aj správne právne závery vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta bola dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy.

Ak teda žalobca ako dodávateľ svoj nárok na zmluvnú pokutu odvodzoval z neprijateľnej zmluvnej podmienky, medzi ktorú zaiste patrí aj podmienka týkajúca sa toho, že požadoval od spotrebiteľa, ktorý nesplní svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku (§ 53 ods. 1 OZ), dôvodne potom súd z tohto dôvodu nepriznal toto právo žalobcovi.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd v súlade s ust. § 219 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva, keďže o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.